

РЕШЕНИЕ

№ 2231

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **372** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. Г. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Решение от 15.11.2020г. по НАХД № 6248/2020г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав, с което е Потвърдено НП № 19-4332-028891 от 22.01.2020г. на Началник група при СДВР, отдел Пътна Полиция, с което за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, са му наложени административни наказания на основание чл.179, ал.2, във вр. с ал.1, т.5 от ЗДвП -глоба в размер на 200 лева и на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП - глоба в размер на 10 лева.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районния съд е постановено в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че мястото на нарушението не е описано по начин, така че да дава пълна представа и правилни изводи. Излага съображения, че съставът на районния съд неправилно възприема фактическата обстановка. Твърди, че нито в НП, нито в събраните доказателства пред съда, двата автомобила да са се изравнили, както сочи СРС. Твърди се от жалбоподателя, че няма данни контролните органи, които са пристигнали няколко часа по късно да са изследвали на място наличие на спиращен

път на лекия автомобил. Излагат се съображения, че не би могло да се препише каквато и да е форма на вина на жалбоподателя при осъществяване на маневра – престрояване в ляво. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява и не изразява становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред Районния съд е обжалвано НП № 19-4332-028891 от 22.01.2020г. на Началник група при СДВР, отдел Пътна Полиция, в частта с което за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП на жалбоподателя му е наложено административно наказание на основание чл.179, ал.2, във вр. с ал.1, т.5 от ЗДвП -глоба в размер на 200 лева.

От фактическа страна СРС е приел за установено въз основа на събраните по делото доказателства, че на 19.12.2019г. около 06:30 часа в [населено място], по Околовръстен път, с посока на движение от бул. Б. шосе към кв. К., И. Г. Г. управлявал товарен автомобил Мерцедес с рег. [рег.номер на МПС], като се движел в средната лента от трилентовия път в тази посока. По същото време в най-лявата лента на същия път и в същата посока И. И. П. управлявал лек автомобил Хюндай с рег. [рег.номер на МПС], намирайки се след управлявания от Г. товарен автомобил и приближавайки същия. При разклона за кв.К., Г. предприел маневра отклонение в ляво – в най лявата пътна лента и реализирал ПТП с изравнилия се с него попътно движещ се отляво лек автомобил, управляван от П., като ударът настъпил между задната лява част на товарния автомобил и предната дясна част на лекия автомобил. Пристигналите на място полицейски служители изготвили Протокол за ПТП № 1771532/19.12.2019г. При проверката Г. не представил на полицаите контролен талон към свидетелство за управление на МПС. Въз основа на така събраните материали е съставен АУАН, в който са описани фактическите констатации, а нарушението е квалифицирано като такова по чл.25, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на акта е издадено оспореното НП № 19-4332-028891 от 22.01.2020г. с което на жалбоподателя и настоящ касатор е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200.00 /двеста/ лв. за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП. Тази фактическа обстановка съдът е извел от данните по делото, като приел, че доказателствата единно и непротиворечиво изграждат фактическата обстановка по случая, като между тях не съществуват противоречия и несъответствия, с оглед на което съдебният състав ги кредитира в цялост.

При така установената фактическа обстановка от правна страна, съдът приема следното:

АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Въз основа на извършена служебна проверка съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на оспореното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В конкретния случай и в акта, и в наказателното постановление са посочени в пълен обем обстоятелства, при които е извършено нарушението. Изрично са отразени време, място, МПС, което е управлявал жалбоподателят, фактите, свързани с конкретния механизъм на настъпване на произшествието, респективно и резултатът – реализира

ПТП в попътно движещия се от лявата страна лек автомобил. От словесното описание на нарушението СРС приема, че по несъмнен начин се установява извършването на какво нарушение е вменено на жалбоподателя и то съответства на посочената норма на чл.25, ал.1 от ЗДвП. Нарушението е извършено с факта на осъществената маневра, по начин, че в причинно-следствена връзка с това волево поведение на водача е причинен и вредоносният резултат - ПТП с друг автомобил в пряко противоречие с дължимото поведение, така както изисква нормата на чл.25, ал.1 от ЗДвП. Като е навлязъл частично в съседната пътна лента, без да пропусне движещия се по нея автомобил, водачът е реализирал и съответното произшествие. За така осъщественото нарушение, на жалбоподателя е била наложена "глоба" в размер, който съответства на вида и тежестта на извършеното нарушение, поради което и не следва да бъде редуциран.

Съгласно чл.25, ал.1 от ЗДвП водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. От всички събраните по делото доказателства се установява, че Г. не е изпълнил задълженията си по тази разпоредба и при извършената маневра от негова страна не се е съобразил с движещият се в пътната лента автомобил, с което е създал опасност за същият.

С касационната жалба не са ангажирани никакви доказателства, оборващи констатациите на административно-наказващия орган относно описаното в НП нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП с оглед на което и при анализа на доказателствата по делото се налага извода, до който е достигнал и районния съд, че касатора е извършил посоченото нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП, поради което и правилно е санкциониран за това нарушение с издаденото НП.

Не е оборена доказателствената сила по чл.189, ал.2 от ЗДвП на редовно съставения акт. Ето защо правилно с наказателното постановление е санкциониран И. Г. Г.. Като е достигнал до аналогични правни изводи, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, в частта с която е потвърдил обжалваното НП, с което е наложено административно наказание за нарушението по чл.25, ал.1 от ЗДвП.

По отношение на нарушението по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и съответното му наказание, съдът се е произнесъл, без за това да е направено искане в жалбата. В нея изрично е посочено, че се оспорва издаденото срещу Г. НП, в частта, в която му е наложена глоба в размер на 200,00 лева по чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5 ЗДвП, в останалата част НП не се оспорва. С оглед на това Решението на СРС, с което се е произнесъл и по неоспорваната част от процесното НП се явява недопустимо, поради което следва да се обезсили.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, XVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.11.2020г., постановено по НАХД № 6248/2020г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав в частта, в което е Потвърдено НП № 19-4332-028891 от 22.01.2020г. на Началник Група при СДВР, отдел Пътна Полиция, с което на И. Г. Г., ЕГН [ЕГН] за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание на основание чл.179, ал.2, във вр. с ал.1, т.5 от ЗДвП - глоба в размер на 200 лева.

В останалата част обезсилва Решение от 15.11.2020г., постановено по НАХД № 6248/2020г. по описа на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.